

॥ १९ ॥ तंशशापेति संबंधः ॥ २० ॥ २१ ॥ दीर्घतमः अंधत्वं ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सम्यक्तानं विस्तारो यस्य तस्य कुलस्य वृद्धये विस्तीर्णस्यापि वृद्धये इत्यर्थः ॥ २५ ॥ गोधर्मप्रकाशमैथुनं सौरभे
यात्कामधेनुपुत्रात् अधीत्य अधिगम्य ॥ २६ ॥ मोहाभिभूतत्वं अपापे पापदर्शित्वात् ॥ २७ ॥ २८ ॥ पुत्रलाभालब्धपुत्रा तदा गोधर्मकाले न तु तोष ते मुनयः पत्नी च तं त्यक्तवन्त इत्यर्थः यतः अतएव प्रद्वेषीति

पञ्चामारो धयन्मार्गं शक्रस्य च बृहस्पतेः ॥ स्थानमप्राप्तमथ तच्छुक्रं प्रतिहतं तदा ॥ १९ ॥ पपात सहसा भूमौ ततः क्रुद्धो बृहस्पतिः ॥ तं दृष्ट्वा पतितं शुक्रं शशाप
सरुषान्वितः ॥ २० ॥ उतथ्य पुत्रं गर्भस्थं निर्भर्त्स्य भगवानृषिः ॥ यन्मां त्वमीदृशे काले सर्वभूतेऽस्मि ते सति ॥ २१ ॥ एवमात्यवचस्तस्मात्तमो दीर्घप्रवेक्ष्यसि ॥
स वै दीर्घतमानामशापादृषिरजायत ॥ २२ ॥ बृहस्पतेर्बृहत्कीर्त्तं बृहस्पतिरिवौजसा ॥ जात्यंधो वेदवित्प्राज्ञः पत्नीलेभे स विद्यया ॥ २३ ॥ तरुणीरूपसंपन्नां प्रद्वे
षीनामब्राह्मणीं ॥ स पुत्रान् जनयामास गौतमादीन् महायशाः ॥ २४ ॥ ऋषेरुतथ्यस्य तदा संतानकुलवृद्धये ॥ धर्मात्मा च महात्मा च वेदवेदांगपारगः ॥ २५ ॥
गोधर्मसौरभेयाच्च सोऽधीत्य निखिलं मुनिः ॥ प्रावर्तत तदा कर्तुं श्रद्धावांस्तमशंकया ॥ २६ ॥ ततो वितथमर्यादं तं दृष्ट्वा मुनिसत्तमाः ॥ क्रुद्धामोहाभिभूता
स्ते सर्वे तत्राश्रमौकसः ॥ २७ ॥ अहोऽयं भिन्नमर्यादो नाश्रमे वस्तुमर्हति ॥ तस्मादेनं वयं सर्वे पापात्मानं त्यजामहे ॥ २८ ॥ इत्यन्योऽन्यं समाभाष्य ते दीर्घतम
संमुनिं ॥ पुत्रलाभा च सा पत्नी न तु तोष पतितदा ॥ २९ ॥ प्रद्विपंती पतिर्भार्या किं मां द्वेक्षीति चाब्रवीत् ॥ प्रद्वेष्युवाच भार्याया भरणाद्भर्ता पालनाच्च पतिः
स्मृतः ॥ ३० ॥ अहं त्वद्भरणाशक्ता जात्यंधं ससुतं तदा ॥ नित्यकालं श्रमेणातानं भरेयं महातपः ॥ ३१ ॥ भीष्म उवाच तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा ऋषिः कोपस
मन्वितः ॥ प्रत्युवाच ततः पत्नीं प्रद्वेषी ससुतां तदा ॥ ३२ ॥ नियतां क्षत्रियकुले धैर्नार्थश्च भविष्यति ॥ प्रद्वेष्युवाच त्वया दत्तं धनं विप्रनेच्छेयं दुःखका
रणं ॥ ३३ ॥ यथेष्टं कुरु विप्रैर्द्रव्यं भरेयं पुरायथा ॥ दीर्घतमा उवाच अद्य प्रभृतिमर्यादामया लोके प्रतिष्ठिता ॥ ३४ ॥

तस्याः नाम ॥ २९ ॥ द्वेक्षिद्वेषं करोषि पतिः पालनादुपसर्गेभ्यः भ्रष्टादन्नादिना भर्त्सा च ॥ ३० ॥ अहं तु प्रत्युत त्वद्भरणाशक्ता सती न भरेयं तदा तदेव लुप्तोपमा पूर्ववदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ धनं अर्थ
श्च उपभोगादिः ॥ ३३ ॥ न भरेयं यथा पुरा भर्त्सितं करिष्यामीत्याशयः ॥ ३४ ॥

* धनसहितोर्थ इति समासः